
1 / 6

PLANTATION FORESTIÈRE À DAKNONG

Devant la chaumière, lieu où je m'asseyais plein de suffisance
Le ruisseau transparent dégageait de joyeuses chansons éternelles
Eau s'écoulant, nuages courant: c'étaient le tableau de lavis
Rosée montant, fumée planant: c'étaient le temps de loisir
Lune claire inspire des poèmes exotiques
Étoiles scintillent avec des idées sans parole
Ciel bleu généreusement procure des forces vitales
Terre rouge fidèle nourrit de premières pousses
Arbres et fruits étaient heureux à leurs tours de moisson
Feuilles et fleurs présentaient leurs couleurs de jeune âge
Oiseaux s'amusaient en accueillant des grains compacts
Cerfs et biches broutaient à des coups lents de jeunes bourgeons
Thé maigre se sirotait à des reprises sans besoin de saveur
Alcool insipide se buvait à quelques verres sans nécessité d'aliments
Durant des années j'acceptais les dons de la nature
Donc je m'éloignais des jeux de la vie humaine.
Vivant longtemps dans la forêt dense je m'accoutumais au caractère animal:
Manger quand avoir faim, boire quand avoir soif et cesser quand avoir suffisant.

(Traduit en français par l'auteur lui-même)

Đó là 1 bài thơ Luật Địch trùng phá thơ gồm 18 câu 7 chữ, 14 cặp đối xứng đúng niêm luật. Toàn bộ bài thơ vẽ lên bức tranh mô tả cảnh thiên nhiên và tâm trạng của người đi săn, phóng khoáng, bất羁 là đả, bất羁 nhàn là nhàn (tri túc thì n túc, tri nhàn thì n nhàn). Riêng câu 17(vãn dĩ trùng quen thú tính) làm tôi cảm sặc. Theo nghĩa thông dụng, thú tính là tánh cách của con thú, dĩ dĩp vĩi nhân tính là tánh cách của con người. Báo đài thơ trùng đả tin: " Tên yêu râu xanh sau khi tha mã thú tính bèn giết chết n nhàn, cướp tiền vàng, dĩn thoĩ dĩ đả trùng và xe máy của n nhàn". Thú tính quĩ là khĩng khiĩp, ác đĩc, dã man,tàn bĩo và không có nhân tính. Chĩng lĩ ông thành con thú sao? Ông hành đĩng nhĩ mĩt con thú sao?. Tôi bĩt ông khá lâu, đĩ vài chĩc năm, đĩc thĩ, vãn ông rĩi rác đĩng bĩ báo Giác Ngĩ, Pháp Luân,các trang mĩng Newvietart của Tĩ Vũ bên Pháp, Đĩi Phĩt ngày nay của Thĩy Thích Nhĩt Tĩ, Hoa Vô uĩ vãn hóa Phĩt giáo của quĩ thĩy uĩ Mĩ, và các facebook của bĩn bè, tĩp chí Quán vãn của Nguyễn Minh và Đoàn Văn Khĩnh, tĩp chí Vãn Hĩc Nghĩ Thuĩt Cũ Long uĩ Vĩnh Long, tuyĩn tĩp Suĩi nguĩn của thĩy Minh Cũ nh và Nguyễn Hĩn,đĩc san Diĩp Quang và Thĩ uĩ cùng chĩy nhĩc của Chùa Lá- Gò Vĩp, nhĩng tĩp thĩ in chung " Bóng hĩc trĩi thĩ " của Đoàn Văn Khĩnh; "Tĩp tĩc củc chĩi" của Trĩn Huĩ Hĩn và Trĩu Nguyễn,v...v..., và nghe ông nói chuyĩn vĩ Vãn Hĩc

Nghị Thuở trên đài phát thanh truyền hình Vĩnh Long.

Thơ và văn của ông tôi trung bình công trở lên, đem tính nhân văn và triết lý.

Tôi quyệt đến nhà phố để đích thân gặp Bích Nhân Họa mới đến đây. Tôi chuần bẻ miệng cười đá để chơi đùa với ông đã trở thành con thú.

Tôi gặp ông trong đám giỗ nhà cội Đông Họa ở Chùa Lá Gò Vọng (23.12.2017 Dịp ngày lễ) do thầy Nhuần Tâm, vị nhà cội Đông Họa và ông chủ trì. Đông đến văn nghệ sĩ đến nhiều: nhà thơ Đoàn Văn Khánh, nhà văn Nguyễn Châu, sáo trúc Đoàn Hoàng, Guitar Công Nghiệp, nhà thơ Ngã Du Tử, Đông Nguyên, Địch Tánh, nhà cội Địch Phúc, Thơ Luật, Trần Huệ Hiền, nhà báo Đào Nguyên Thông, nhà báo Kim Hoa và lão huynh Thiệu Trung...

Sau thời kinh của siêu và cúng linh, tôi gặp Bích Nhân Họa ở hành lang chánh điện. Đó là một ông già gần 70 tuổi, hom hem, đẹp lão, phong thái phóng khoáng, giọng nói hóm hỉnh và hài hước, pha một chút tình nghệ thuật...

Tôi ném lên ba câu đá: "Tôi sao ông lánh xa người đời, ông thành con thú rồi hở? Ông có hành xử như con thú không?".

Ông nói, một câu tôi cười: "Cảm ơn bạn, xin bạn đừng thêm câu nữa". Tôi đáp tiếp: "Đói ăn, khát uống đừng rồi thôi".

- Đó là câu trả lời: Thở ra thơ là một vẻ đẹp của hoa, mùi thơm của hương và màu sắc trang nhã thì cần xem kỹ. Chỉ cần nhìn ngắm xem hoa thì chỉ thấy một vẻ đẹp của màu sắc, rồi càng không nên chờ đợi câu thơ, bởi đôi câu thơ; Tôi nghĩ quá (của Đoàn Văn Khánh). Địch thơ mà chỉ hiểu nghĩa đen thì chỉ cảm nhận được phần nào. Cần thấy cái mà thơ nói đó gọi là ra. Ví dụ: nhà văn Thơ Phong, sau khi vô Nam, ông lo sự gia đình bỏ đi, ông viết 2 câu: "Mình tôi có lẽ..... thôi đừng! / Cha tôi giờ đã không chờ đợi..... rồi rồi". Hai câu thơ không nói bằng thơ nào cả mà cái gọi là thơ là không khi nào.

Nhân thơ có đi u hay và cũng có đi u d; đi u d m i g i là trò nhân thơ, xa trò nhân thơ là xa cái d c a ng i d i, ch không ph i xa lánh toàn b ng i d i. Ng i cha có th nói v i con r ng "Mày làm cái trò gì th ?". Con thì không th h i: "Cha làm cái trò gì th ?"đ c. Trò nhân thơ là: "B n c náo thi vô nhân v n, phú t i thâm s n h u khách t m"(C v n), ho c nh : "Còn b c còn ti n còn đ t , h t c m h t r u h t ông tôi"(Nguyễn B nh Khiêm), hay nh : "H không đi u l i, khôn thành d i, đã có đ ng ti n d c cũng hay" (Nguyễn Công Tr).

Tính cách c a con thú là h n nhiên, không x o quy t, không l c l a t ng, đói thì ăn, khát thì u ng, no thì thôi. Con thú không u ng bia ôm, không ch i gái, không có b nhí nên không th t kết,bi n th công quĩ, không tham nhũng, gian l n th ng m i, không cho vay n ng lãi, dâm thuê chém m n, gi t h i, tr m, c p,v...v...

Thú ăn c c đ i ch ng h i ai. Thú ăn th t nh c p, báo, beo ... c đ i gi t đ c bao nhiêu? (Núi r ng Vi t Nam không có s t , ch có trong "Khu r ng Xà Niêng" c a Vũ H nh thoi).

Con ng i là đ ng v t cao c p, nh có b não phát tri n nên nghĩ ra đ c Tôn giáo, chính tr , tri t h c, y h c, khoa h c, kĩ thu t, ngh thu t, kinh t ,... làm cho đ i s ng con ng i ngày càng t t đ p h n, nhân b n h n. Nh ng cũng có vài t p đoàn ng i nh b não phát tri n, nghĩ ra nh ng trò đ c ác h n con thú. Th i thái c , con ng i ch hái l m là chính nên s ng chân ch t, yêu th ng và đoàn k t. T khi nhà n c ra đ i v i hình th c s khai là B l c, có th lĩnh, có quân đ i, thì con ng i b t đ u đánh gi t nhau tranh giành lãnh đ a, b t tù binh v làm nô l (riêng các vua Hùng đã l p ra m t đ t n c 2000 năm không có n i chi n). Th i Xuân thu Chi n qu c gi t bao nhiêu ng i? T n Th y Hoàng gi t bao nhiêu ng i?, Hán S Tranh Hùng gi t bao nhiêu ng i? Tàu đô h ta ngàn năm gi t bao nhiêu ng i Vi t? Pháp xâm lăng và cai tr Vi t Nam trăm năm gi t bao nhiêu ng i Vi t? Chi n tranh gi a các Tôn giáo châu Âu và Trung đông gi t bao nhiêu ng i? Năm đ t Croisades gi t bao nhiêu ng i? Ng i châu Âu xâm l c châu Phi và châu Mĩ gi t bao nhiêu ng i da đen và da đ ? Chi n tranh th gi i I và II gi t bao nhiêu ng i?. Nhân danh tôn giáo, Đ c qu c xã trong sáu năm (1939-1945) đã gi t sáu tri u ng i Do Thái.Có l s ng i b ng i gi t t x a đ n nay cao h n s ng i hi n đang s ng trên đ a c u. y th mà con ng i không đ dũng c m nh n nh ng cái đ , cái ác c a mình đ s a đ i; l i đ th a cho con thú, th t t i nghi p cho chúng. T c ng có câu: "Trâu bu c ghét trâu ăn" hay "Trâu nhanh u ng n c trong, trâu ch m u ng n c đ c" nên có th r ng:

XIN L I TRÂU

Trâu bu c đâu ghét trâu ăn

Độc thưa, cây cú hũa chẳng ch..... ngườ
Ví von khi p khi ng sai l
Ngườ xin l nhé, trâu ỉ đ ng bu n.

(*Th Bích Nhãn H*)

L I TRÂU

Su t đ ỉ cây thân trên ru ng,
Lúa ngườ ỉ, r m r ta ăn
Gi n k mua ta v bóng
Khi n đ ỉ u ch n gi khó phân.

(*Th Bích Nhãn H*)

VÍ D U

Nhanh chân thì u ng n c trong
Ch m chân n c đ c, túi khôn ỉ đ ỉ
Ví d u ta đ c làm ngườ ỉ
Húc nhau trí m ng, gh th ỉ cao h n.

(*Th Bích Nhãn H*)

R ỉ m ỉ đây, do lòng tham không đáy, b n bình tr ng ngang nhiên v ch đ ng ranh, chỉ m c
Bi n Đông g ỉ là đ ng "L ỉ ỉ bò". L ỉ ỉ c a con bò kh e, nhám và dài ch dùng đ tэм c vào
m m. Li m c Bi n Đông, lãnh h ỉ c a Vi t Nam, c a Indonesia, Philippines mà g ỉ đ ng l ỉ ỉ
bò thì t ỉ nghi p cho bò quá. Ph ỉ g ỉ là "đ ng l ỉ ỉ B c Kinh" m ỉ đúng ch .

Trên thế giới này nay chỉ có ở Phố không kêu gọi xâm lăng, thôn tính, cai trị, không kêu gọi oán thù, không kêu gọi giết chóc, chỉ cần giữ 5 điều uơm kín sẽ được cả đời Phố là thế giới hòa bình, mọi người an lạc và hạnh phúc: Không giết người và vật, không tham lam trộm cắp, không tà dâm, không nói gian dối hại chi người, không dùng rượu và chất gây nghiện,....

Tôi tự già ra với với lòng ngông ngạo và căm hận; coi đây như một thời pháp.

Long Hoàng T (23/12/2017)
honhanvl0105@gmail.com